

POSTANOWIENIE

23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

na posiedzeniu niejawnym 23 października 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. K. i M. K.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 16 lutego 2024 r., I ACa 388/22,

1.umarza postępowanie kasacyjne;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów tytułem kosztów postępowania kasacyjnego 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia pozwanemu do dnia zapłaty;

3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty sądowej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach

UZASADNIENIE

W związku z pismem pozwanego Bank S.A. w W. z 6 sierpnia 2024 r. zawierającym cofnięcie skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona.

Odpowiednie zastosowanie znajduje więc m.in. art. 391 § 2 zd. 1 k.p.c., w świetle którego w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W odniesieniu do postępowania kasacyjnego oznacza to, że w wypadku cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne, orzekając o kosztach tego postępowania.

Takie cofnięcie skargi kasacyjnej miało miejsce w niniejszej sprawie. Podkreślić przy tym należy, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową niepodlegającą kontroli sądu (zob. np. postanowienia SN: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16, postanowienie z 3 sierpnia 2021 r., I CSK 333/21). W wypadku cofnięcia skargi przed przedstawieniem akt Sądowi Najwyższemu funkcjonalnie właściwy dla podejmowania dalszych czynności jest sąd odwoławczy. W związku z tym, że akta zostały już przedstawione Sądowi Najwyższemu, kompetencję w tym przedmiocie przejął ten Sąd. Cofnięcie skargi kasacyjnej jest ujemną przesłanką procesową, uzasadniającą umorzenie postępowania kasacyjnego.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., nie znajdując podstaw do odstąpienia od reguły wynikającej z art. 98 § 1 k.p.c.

Natomiast w przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach do rozpoznania wniosku pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty sądowej uiszczonej na rachunek tego Sądu orzeczono na podstawie art. 200 § 14 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2022 r.

poz. 1125 z późn. zm.). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest bowiem sąd, który pobrał daną opłatę.

M.L.

r.g.